

Nesl-i cedide gülümsemek

Fransa'nın Lyon bölgesi Villefranche şehrinden **Ahmet PANCAR: "Şehrimizde bulunan camiimizde bu günlerde çocuklar yüzünden cemaatimiz arasında kırgınlıklar baş göstermeye başladı. Nedeni küçük yaştaki çocukların ben de dahil herkesçe camie getirilmeleri. Bir kısım kimseler çocukların camie getirilmelerinden rahatsız oluyor. Bu gayr-i müslim memlekette çocuklarımızı camiye götürmeyip nereye götüreceğiz? Evimizden sonra götürebileceğimiz tek mekân camiimiz. Amcalar beş yaşından küçük çocukların camiye getirilmelerine karşı çıkıyorlar. Gerçekten, bilhassa bu diyarlarda bir yaş sınırı var mıdır? Varsa nedir? Gerekçeleri nelerdir?"**

Evlâtlarımız geleceğimizdir, dünyamızdır, ahiretimizdir, her şeyimizdir. Onların terbiyesi yüz akımız, onların hatası hatamızdır. Onların iyiliği iyiliğimiz, kötülüğü kötülüğümüzdür. Çocuklarımızı duâ çemberimize alırız. Duâ ve ibadeti öğretiriz. Duâ ve ibadet yaptığımız mekânlara götürürüz. Onlarla bizim aramızda bir iletişim köprüsü kuruldu mu, bizi ne yaş sınırı tutar, ne kural tutar, ne şart tutar.

Kur'ân, peygamberlerin, soylarının ve zürriyetlerinin istikameti ile ilgili endişelerini Allah'a arz edip medet isteyen dualarıyla doludur:

"Hani İbrahim şöyle duâ etmişti: 'Ya Rabbi! Bu Mekke şehrini emin kıl. Beni ve evlatlarımı putlara tapmaktan koru!... Ey Rabbimiz! Beni ve benim neslimden olanları namazda devamlı kıl.'"1

"Hani İmran'ın hanımı: 'Ey Rabbim! Ben karnımdaki çocuğu dünya meşguliyetlerinden uzak bir kul olarak Senin ibadetine adadım. Bunu benden kabul buyur!... Ben ona Meryem adını verdim. Onun ve neslinin kovulmuş şeytanın şerrinden korunması için Sana sığındım.'"2

Soyumuz nesl-i cediddendir. Çok kutlu bir bahar çağı onları bekliyor. Biz onları mabetlerimize ısındırmak ve dinî değerlerimizi sevdirmekle mükellefiz. Bilhassa yabancı memleketlerde bunun değeri hiç şüphesiz tartışılmaz.

Fakat onun, başkalarını rahatsız etmeyecek biçimde mabedimize giriş çıkışını sağlamak üzere tedbirini almanın, böyle tartışmaların ve muhtemel kırgınlıkların hızını keseceği açıktır. Meselâ varsa câmide bir odanın böyle nesl-i cedide tahsis edilmesi mümkündür. Veya çocuğumuzun namaz esnasında yanımızdan uzaklaşmamasını sağlamak mümkün olabilir.

Bu ve buna benzer imkânları değerlendirmek; muhatabımızla da kırgınlığa meydan vermeyecek bir şefkat üslûbuyla tartışmak, onun kırıcı ses tonuna gücenmeyip, ona iltifatla cevap vermek birer Kur'ân önerisi olarak akıldan uzak tutulmayabilir. Nitekim Kur'ân, "Kötülüğe, iyiliğin en güzeliyle karşılık ver. Bir de bakarsın, aranızda husûmet bulunan kimse candan bir dost oluvermiştir"3 buyuruyor.

Dipnotlar:

1- İbrahim Sûresi: 35, 40

2- Âl-i İmran Sûresi: 35, 36

3- Fussilet Sûresi: 34